

ஏழாலை மேர்கில் பிறந்தவரும் கோழுஞ்சி வாசியுமாகிய
அமரர்

தட்டுமத்து தலைவரான் காப்பரமணர்யம்
அவர்களின்

நினைவு மஸர்

9.

வினாக்கள்

“கானுரையுந் தெய்வம்”

அமர்
திலகவதி சப்பிரமணியம்
அவர்கள்

மலர் வி
13-10-1928

உதிர் வி
29-11-1998

நிதி : ஏகாதி

நிதி வெண்டு

சிராமம் சுகரத்தின் சேர் ~ காந்திஜிகர் பூர்வபாக்க
போகர் சுகாதமியாம் நற்திதியே ~ தீதிஸர
மன்றக் கல்லூரி திலகவதி என்பார்
காமிலா மேலவன் தன் கழகநடி சென்றுபடுக்கார்.

அமர்
திருமதி திலகவதி சுப்பிரமணியம் அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

இலங்கையின் வடபால் அமைந்த சைவமும் தமிழும் சிறப்புற்றோங்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் சான்றோர்களையும் கல்விமான்களையும் பெருங் குழுமக்களையும் கொண்ட ஊர்களில் ஏழாலையும் ஒன்றாகும். இந்த ஏழாலை மேற்கு வேலவளவில் கருணாகரப் பிள்ளையாரைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டு சிரும் சிறப்புடன் வாழ்ந்த காலம் சென்றவர்களான சுந்தரம் விசாலாட்சி தம்பதிகளின் நல்லறம் நிரம்பிய இல்லற வாழ்வின் ஏகபுத்திரியாக அமர் திலகவதி அவர்கள் 13.10.1928ல் பிறந்தார். துர்ரதிஷ்ட வசமாக இவர் இளமையிலேயே தனது அருமைத் தாயாரை இழந்தார். தாய்மாமன் செல்வரத்தினம் மாமியார் தையல்நாயகி பேத்தியார் ஆகியோரின் பராமரிப்பிலும் அரவணைப்பிலும் தன் சிறு பராயத்தை தன் மூன்று சகோதரர்களான நாகலிங்கம், சுப்பிரமணியம், முத்துக்குமாரு ஆகியோருடன் களித்தார்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை ஏழாலை மேற்கு சைவசன்மார்க்க வித்தியசாலையில் கற்றார். பின் தனது அன்புத் தகப்பணாளின் விருப்பத்துக்கிணங்க உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். பின்பு பதின்னான்காம் வயதில் 1943ம் ஆண்டில் ஏழாலை மேற்கைச் சேர்ந்த தனது மாமன் முறையான நடராசா நல்லபிள்ளை தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வரான் சுப்பிரமணியத்தை திருமணம் செய்து இல்லறம் நடாத்தினார். அதன் பயனாக சுந்திரசேகரன், சுந்திரவதனா, சுத்தியலட்சுமி, பத்மழீ, பத்மகாந்தன், ஸ்ரீமோகனா, ஜெயவதனா என்னும் மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்று இனிதாய் வளர்த்து வந்தார்.

மூத்த புதல்வனைச் சிறுவயதிலே இழந்து விட்ட இவர் பின்னர், சுந்திரவதனாவை அதேயிடத்தைச் சேர்ந்த தம்பிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் ஏகபுதல்வராம் கந்தவேணுக்கும் சுத்தியலட்சுமியை ஏழாலை கிழக்கைச் சேர்ந்த பொன்னையா தம்பதிகளின் ஸ்ரீஷ்ட புத்திரனாகிய பத்மநாதனுக்கும் பத்மஸ்திர அளவெட்டியைச் சேர்ந்த கணபதிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வியாகிய கலைவாணியையும் பத்மகாந்தனுக்கு இனுவிலைச் சேர்ந்த இராசரத்தினம் தம்பதிகளின் மகளாகிய பேபியையும் ஜெயவதனாவைத் தனது தம்பியாகிய முத்துக்குமாரு தம்பதிகளின் மகனாகிய நந்தகுமாருக்கும் மணம் செய்து வைத்தார்.

சந்திரவதனா - கந்தவேஸ் தம்பதி மூலம் பிறேமச்சந்திரன், மஞ்சளா, பிறேமினா, ஷர்வினா என்ற பேர்ப்பிள்ளைகளையும் சுத்தியலட்டுமி - பத்மநாதன் மூலம் கஜந்தி, கஜந்தன் என்ற பேர்ப்பிள்ளைகளையும் பத்மஸீ - கலைவாணி மூலம் பிரவீணா, சகிபன், கோபிசன் என்ற பேர்ப்பிள்ளைகளையும் பத்மகாந்தன் - பேரி மூலம் அருண், அஜந்தன், அருஜந்தினி என்ற பேர்ப்பிள்ளைகளையும் ஜேயவதனா - நந்தகுமார் மூலம் கவேதன், சிவானி என்ற பேர்ப்பிள்ளைகளையும் பெற்று மிகுந்த இன்பமுற்று வழங்கார்.

இவர் தனது கணவர் தலைமை உத்தியோகத்தராகப் பதவி வகித்த தெகியோவிற்கு தேவிலைத் தோட்டத்தில் பல வருடங்கள் வழங்குது பின் ஏழாலை மேற்கு வேலவளவில் தனது பிறந்து வளர்ந்த வீடான திலகமாளிகையில் தன் பிற்காலத்தைக் களித்தார். 1989ம் ஆண்டில் கணவனை இழந்த இவர் சில வருடங்களின் பின் தனது மகனான பத்மஸீ குடும்பத்தினரின் விருப்பத்துக்கிணங்க கன்டா சென்று சில காலம் களித்தார். பின்பு தனது இளைய மகன் பத்மகாந்தன் கவினிலிருந்து இந்தியா வர அங்கு சென்று மகனுடன் பல திருத்தலங்களைத் தரிசிக்கும் பெரும் பேற்றைப் பெற்றார். அத்துடன் தனது வாழ்க்கையில் பூட்டப் பிள்ளைகளையும் கண்டு களிக்கும் பேற்றைப் பெற்றார்.

பின்பு தெகிவளையில் திருமணமாகாத மகனுடனும் இளைய மகன், மருமகன், பேர்ப்பிள்ளைகளுடனும் இன்பமாக வாழ்ந்து வந்தார். தனது கடமைகளை இறுதி வரை செவ்வனே செய்து இறைபக்தியோடு வாழ்ந்து திடீரென ஏற்பட்ட நெஞ்கவலியினால் 29.11.98 இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அவர் செய்த பூர்வ புண்ணிய பலனினால் தனது இறுதிக் காலத்தில் நான்கு பெண் பிள்ளைகளும் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலையைப் பெற்றிருந்தார்.

இவின் மறைவால் துயருறும் மக்கள், மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் துயர் ஆற்றி அவர் தம் ஆன்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் இணை மலர்ப் பாதங்களை ஏத்துதல் செய்வோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

திருநூனசம்பந்த கவாயிகள் தேவராம்

பிரயதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனத்தி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளின் மிகுகொடை
வடிவினர் யில்வலி வலம் உறை மிறையே.

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதி குடிக் காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங் கவர் கள்வன் ஏடுடைய மலரான் முனை நாட்பணிந்து ஏத்த அருள் செய்த பீடுடைய பிரமா புரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

தாயும் நீயே தந்தை நீயே சங்கரனே யடியேன்
ஆயுநின்பால் அன்பு செய்வான் ஆதரிக்கின்ற துள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னுள் ஜவர் நின்றொன்றலொட்டார்
மாயமேயென் றஞ்ககின்றேன் வலிவலம்மே யவனே.

திருநாவுக்கரச கவாயிகள் தேவராம்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிளீர்
கொடுமை பல செய்தன நானநியேன்
ஏற்றாயடிக் கேமிரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா ஏத்துறை யம்மானே.

நமச்சிவாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சிவாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

நிலைபெறுமா ரெண்ணு தியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலவர்தன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரைக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல் சேர் செஞ்சடையெய்ம் ஆதியென்றும்
 ஆனாரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

கந்தராஹர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

பித்தாபிறை குடிப்பெரு மானே அருளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன் மனத்துன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய்
 - நல்லூராருட் டுறையுள்
 அத்தா உனக் காளாயினி அல்லேன் என்றாலுமே..

பரவும் பரிசொன் றறியேன் நான்
 பன்டே உம்மைப் பயிலாதேன்
 இரவும் பகலும் நினைந்தாலும்
 எந்த நினைய மாட்டேன் நான்
 கரவில் அருவி கழுகுண்ணத்
 தெங்கவ் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
 அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத்
 தையாறுடைய அடிகளோ.

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினும்
 சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
 பொய்ம்மை யானரைப் பாடா தேயெந்தை
 புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
 இம்மை யேதரும் சோறுங் கூரையும்
 ஏத்த லாம் இடர் கெடலுமாம்
 அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்
 கியாதும் ஜயுற வில்லையே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஓய்பிலா மணியே
 அன்பினில் விழைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைக் கருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்கு
 செம்மையே யாய சிவபதமளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உணச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருஞுவதினியே.

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்தஸம் பரணே
 பற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 சிரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறைஒறை சிவனே
 யாரோடு நோவேன் யார்க் கெடுத் துரைப்பேன்
 ஆண்டநீ அருவில்லை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகன் றருள்புரி யாயே.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனை
 பத்திநெறி அறிவித்துப் யழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
 அத்தன் எனக்கருவிய வாறார் பெறுவார் அச்சோவே.

திருவிசைப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஓன்றே
 உணர்வு குழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துட் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங்காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துஉகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்ளைக்கு

மன்னுக தில்லை வளர்க்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போய் அகவப்
போன்னின் செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனினல் லாம்விளங்க
அன்ன நடைமட வாள்ஷமை கோன்
அடியோழுக்கு அருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க தெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலை அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே
கந்த னென்றுற் றுணைநாளும்
கண்டு கொண்டின்புற் றிடுவேனோ
தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக் கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றித் பெருமாளே.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஓளைவயார் அருளிச் செய்த விநாயகர் அகவல்

சிதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிவம்பு பலதிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வழியும் பெரும்பாக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்ச கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேணியும்
நான்ற வயும் நாவிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டுசெவியும் இலங்குபொன் முடியும்
தீரண்டமுப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் கவிறே
முப்பும் நுகரு மூலிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துக்
திருந்திய முதல் ஜந்தெழுத்துந் தெளிவாயப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவவயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்திது பொருளொன
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை கணைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஜம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையி னினிதெனக் கருளிக்
கருவிக னெடுக்குங் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் தீர்த்தால்
ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி

ஆறா தார்த் தங்குச நிலையும்
 பேரூ நிறுத்திப் பேச்கரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலைமின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடைமிற் கழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்நெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு முந்திரும் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தார்த்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி இடைச்சக் கரத்தின்
 சரிட்டு நிலையும் உடற் சக்கரத்தின்
 உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக குக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புயிய்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரின்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கு மனமு மில்லாம ணோலயுந்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி மிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தமுத்தியென் செவியில்
 எல்லை மில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவவிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி னின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழுல் சரேனே.
 திருச்சிற்றம்பல

மாணிக்கவாசக கவாரிகள் அருளிய
சிவபுராணம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் குழம் தணைக்கி
 அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
 மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் ளங்கோன்
 திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்றாள் வாழ்க!
 இமைப்பொழுது மென்னென்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
 கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க!
 ஆகம மாகினின் றண்ணிய்பான் தாள்வாழ்க!
 ஏக னெநெக னிறைவனடி வாழ்க!

05

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் மெய்கழல்கள் வெல்க!
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
 கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
 சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க!

10

சச ணடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி!
 தேச ணடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி!
 நேயத்தே நின்ற நிமல ணடிபோற்றி!
 மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன ணடிபோற்றி!
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ ணடிபோற்றி!

15

ஆராத இன்யம் அருளுமலை போற்றி!
 சிவனவென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வரைப்பன்யான்!

20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய்வினங்கொளியாப்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்!

25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் போய்க் கணங்களாய் வல்லக்கராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்	30	தாமிற் சிறந்த தயாவன தத்துவனே மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்	65
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்! மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்! உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள் ஐயா வென்வோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நூண்ணியனே!	35	போரது நின்ற பெருங்கருணைப் போறே ஆரா வழுதே அளவிளாப் பெம்மானே ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே நீரா யுருக்கியென் னாருமிராய் நின்றானே இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே	70
வெய்யாப் தணியாப் இயமான னாம்விமலா பொய்யா மின்வெல்லாம் போய்கல வந்தருளி மெய்ஞ்சுான மாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே எஞ்சுான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே அஞ்சுானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே	40	அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம் சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே சர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருந்தானே கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்	75
ஆக்க மாவிறுதி யில்லா அனைத்துலகும் ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய் போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றெழும்பிள் நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நண்ணியானே மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே	45	நோக்கிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுஞ்சுஞ்சுரவே போக்கும் வரவும் புனர்வுமிலாப் புண்ணியனே காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேராளியே ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக ஆய்நின்ற தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுஞ்சுரவாய்	80
கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணேராக் னேத்த மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை	50	மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம் தேற்றனே தேற்றத் தெளிவெமீன் சிந்தனையுள் ஊற்றான வன்னை ரமுதே உடையானே வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப ஆற்றேனெம் மையா அரணேயோ என்றென்று	
மறைந்தி மூடிய மாய இருளை அறும்பாவ மென்னும் அருங்கமிற்றாற் கட்டிப் புறந்தேல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய	55	போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார் மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டமிக்க வல்லானே நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே	
விலங்கு மனத்தால் விமலா வனக்குக் கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ஞாருகும் நலந்தா னிலாத் சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி நாமிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்	60	அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச் சொல்லிய பாட்டின் பொருஞ்சுஞ்சுந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து. திருச் சிற்றம்பலம்	95

கந்தர் சுஷ்டி கவசம்

திருச்சிற்றம்பஸம்

காப்பு

அமர ரிட்ரீ அமரம் புரிந்த
குமரங்குடி நெஞ்சே குறி.

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
துதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதிந்தோங்கும்
நிட்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சுஷ்டி கவசந் தனை.

நால்

ஸசஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டரு க்குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட

மையல் நடனஞ்செயும் மயில்வா கணனார்
கைமில்வே லால் எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக!
வருக! வருக! மயிலோன் வருக!
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற

மந்திர வடிவேல் வருக! வருக!
வாசவன் மருகா வருக! வருக!
ஞேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
ஆறுமுகம் படைத்த ஜூயா வருக!
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக!

சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
சரவண பவனார் சுடுதிபில் வருக!
ரவண பவச ரரரர ரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரிரி
வினைபவ சரவண வீரா நமோ நம!

நிபவ சரவண நிறநிற நிழறன
வசர வணை வருக வருக!
அகரர் குடிகெடுத்த ஜூயா வருக!
என்னை யானும் இளையோன் கைமில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரண்ட் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!
ஜூயுங் கிளியும் அடைவுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிளியும்
கிளியுஞ் சௌவும் கிளிராளியையும்

நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகண்தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்

பன்னிரு கண்ணும் பவனச் செவ்வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத்(து) அழகிய மார்பில்
பஸ்து ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து

நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாஸவையும்
முப்புரி நூறும் முத்தணி மார்பும்
செப்பும் குடைய திருவெறியு உந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் கட்ரொளிப் பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்

இருதொடை அழகும் இணை முழங்தானும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செகண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென

டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
ரூரூ ரூரூ ரூரூ ரூ
ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரி
டெடெடெ டெடெடெ டெடெடெ டெடெ
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை ஆனும் ஏரகச் செல்வா!
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
ஸாலா ஸாலா ஸாலா வேசமும்

ஸீலா ஸீலா விநோத னென்று
உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுமிருக் குயிராம் இறைவன் காக்க
பண்ணிரு விநியால் பாலனைக் காக்க

அடியென் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விரிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக விரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னினங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க

மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிட்ரிக விரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாண் ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க

பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குத்ததை வடிவேல் காக்க
பணைதொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க

கைக விரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை மிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை மிரண்டும் பின்னவன் இருக்க
நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை ஆக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்ளனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வதனம் அசைவுள் நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தண்ணில் வச்சிரவேல் காக்க

அரையிருள் தண்ணில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க

தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடியா
பில்லி குனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்

பின்னைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறையைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலநிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேணயும்

எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
கண்ணுசை கொள்ளும் காளியோட்டனவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடு

ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பின்னைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைக ஞடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்

ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட

காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலநி மதிகெட் டோட
யடியினில் முட்டப் பாசக் கமிற்றால்
கட்டு உடல் அங்கம் கதறிடக் கட்டு

கட்டி உருட்டி கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு

குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தண்ணெலி
தண்ணெலி தண்ணெலி தண்ணதுவாக
விடு விடு வேலை வெருண்டது வேட
புனியும் நரியும் புன்னி நாயும்

எவியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோட
தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கு மொருதலை நோயும்

வாதஞ் சமித்தியம் வளிப்புப் பித்தம்
குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி
பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி

பற்குத்து அரனை பருஅரை யாப்பும்
எல்லாப் பினியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீ எனக் கருள்வாய்
சரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக
ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா

மண்ணா ஸரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்
சரவண பவனே! சையொளி பவனே!
திரிபுர பவனே! திகழ் ஒளி பவனே!
பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!

அருதிரு மருகா அமராவதினையக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
கார்த்தினை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனிய வேல்முருகா

தணிகாசலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பால் குமாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா

சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் அன்றாய்
என் நா இருக்க யானுனைப் பாட
எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக

ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்

மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
சித்திபெற் ரடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகனுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரனத் துவசன்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செய்யினும்

பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன் கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
பின்னையென் றன்பாய்ப் பிரிய மனித்து
மைந்தனென் மீதுஉன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்

கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையும் மாலையும் கருத்துடன் நானும்
ஆசார த்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேசு முடன் ஒரு நினைவது வாகி

கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனை
சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுஒருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து நீறனிய
அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்

திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருஞுவர்
மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நானும் ஈரெட்டா வாழ்வர்

கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப் பொடியாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்

சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டல்ட் சுமிகளில்
வீரவட் சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தனித்த

குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றெனதுள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி

குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேனே போற்றி

உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ராசே
மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவ ஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

வாழ்த்து

வான் முகில் வழாது பெய்க மலிவனஞ் சுரக்க - மன்னன்
கோன்முறை அரகசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்க ஶோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி வினங்குக உலக மெல்லாம்.

இந்த இரக்கமற்ற அழியா உலகில் ஒரே ஒரு நபரை நீங்கள் நீங்களையான
மனிதனாக மாற்ற முடியும் அந்த நபர் நீங்கள் தான். உலகில் ஒரு சூற்றுவாளியை
உடனே குறையுங்கள்.

- தாமஸ் கார்ஷலஸ் -

வாழ்க்கையில் சாவு ஒரு பெரிய இழப்பில்லை. ஆணால், நாம்
வாழும் பொழுது நம்முள்ளிருக்கும் ஒன்று இறந்து போவதுதான்
பெரிய இழப்பு.

உலகில் மிகக் கடினமானவை மூன்று மட்டுமே. அவை
இரகசியங்களைக் காப்பது, நமக்கு பிறர் செய்த தீங்கை மறப்பது,
ஒய்வு நேரத்தைப் பயனுள்ள வழிகளில் செலவழிப்பது.

பயனில்லாமல் ஒரு வார்த்தை கூட உனது வாயிலிருந்து வெளி
வராமல் ஜாக்கிரதையாக இரு. - ஆதிசங்கர். -

அன்பு அம்மா

ஜியிரண்டு திங்களைய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்று
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் செய்யவிரு
கைப்புறத்தி வேந்திக் கணக்குமூலை தந்தானை
எப்பிறப்பிற் காண்பேன் இனி.

- பட்டினத்தர்

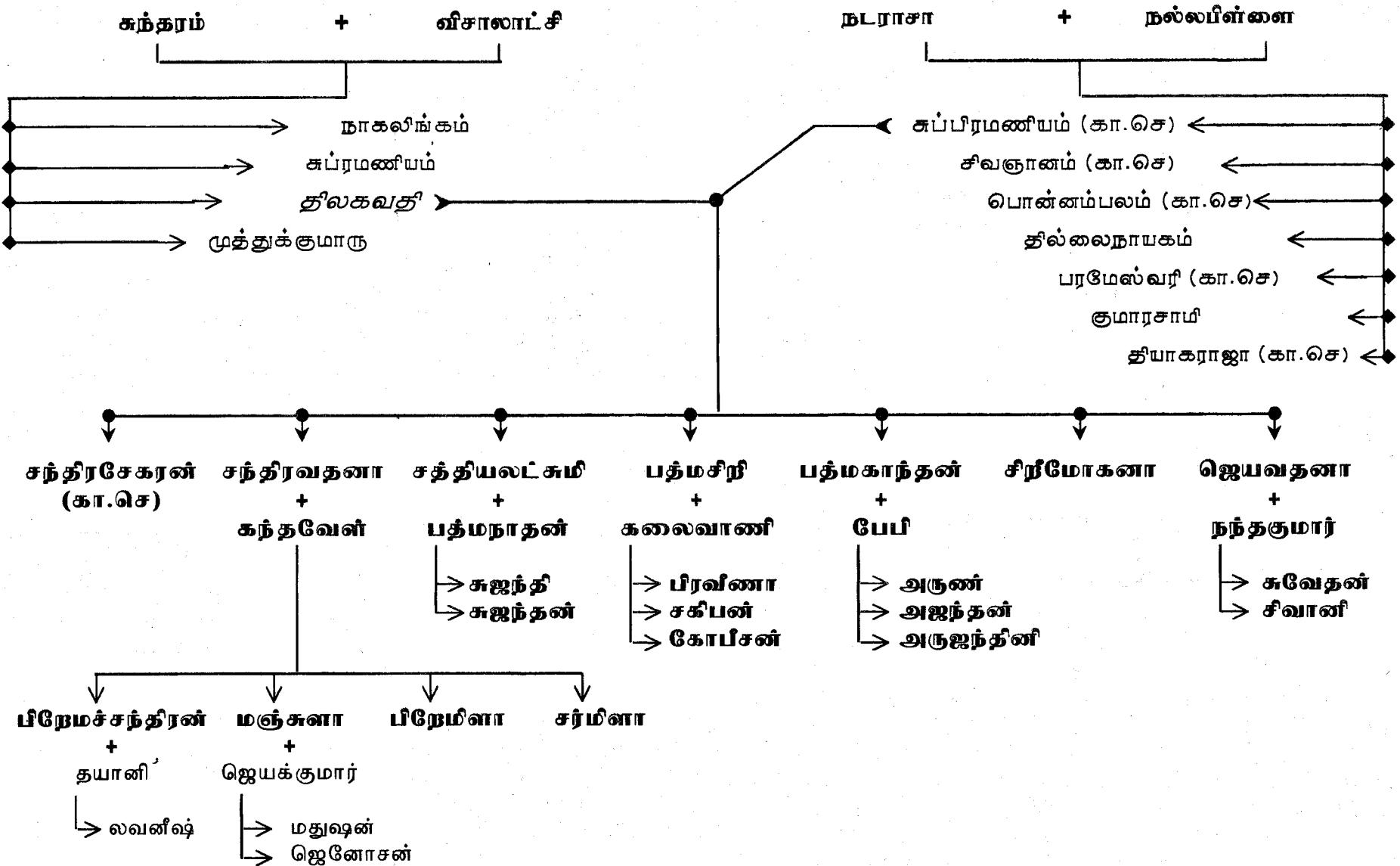
அன்புத் தாயாய்
அருமை மனைவியாய்
ஆசைத் தங்கையாய்
அருமை அக்காவாய்
பாசப் பேத்தியாய்
நேச மாமியாய்
எழுபது ஆண்டுகள்
ஏற்றமாய் வாழ்ந்துவிட்டு
நேற்று நீங்கள்
சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
மறைந்தது ஏன்மா?
முன்னர் நமதிச்சையில்
பிறந்தோமில்லை முதிடைக் கடைநம்
வசத் திலில்லை.

- பின்னாக்கள்

வங்காவழி

நன்றி நவீலல்

எம்மையும், எமது குடும்பத்தினரையும் ஆளாக்கி,
அன்பு பொழிந்து கல்வியூட்டிக் காப்பாற்றிய எங்கள்
கலங்கரை விளக்கு

திருமதி திலகவதி சப்பீரமண்மையும் அவர்களின்
மரணச் செய்தி கேட்டு எமதில்லம் நாடி ஒடி வந்து
எமக்கு ஆறுதலளித்தும், இறுதிக்கிரியை, அந்தியேண்டிக்
கிரியையின் போதும் கலந்து கொண்டு எமக்கு சகல
துறைகளிலும் உதவி புரிந்த நண்பர்கள், உறவினர்,
அயலவர் அனைவருக்கும் எமது இதயங்களிந்த
நன்றிகள்.

இவ்வன்றைம்
குடும்பத்தினர்